

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 10 ມິຖຸນາ 2018 (06-10-2018)

ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຢູ່ໃນຄວາມສັບສົນນີ້?

ໃນຊ່ວງການເຕີບໃຫຍ່, ແມ່ນຫຍັງເປັນກົດລະບຽບບາງຢ່າງທີ່ທ່ານມີບັນຫາໃນການປະຕິບັດຕາມ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາທຳລາຍຄວາມສັມພັນທີ່ສົມບູນແບບກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄັມພິຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ທ່ານມີເກມທີ່ທ່ານມັກທີ່ສຸດທີ່ທ່ານມັກຫຼິ້ນຫຼືບໍ່?ສ່ວນເກມຂອງຂ້ອຍແມ່ນ "ໂມໂນໂປລີ". ພັລຍາຂອງຂ້ອຍຄັດຄ້ານກິລຍຸດກິລວິທີຂອງຂ້ອຍ:ຂ້ອຍເຊື່ອງເງິນໃບໃຫຍ່ຫຼາຍໃບທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຮັບໂດຍທີ່ລາວບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນ. ລາວຂາຍຊັບສົມບັດໃຫ້ຂ້ອຍໂດຍຄິດວ່າຂ້ອຍບໍ່ສາມາດຊື້ເຮືອນຫຼືໂຮງແຮມໄດ້. ແຕ່ໃນທັນທີທີ່ລາວຂາຍຊັບສິນນັ້ນ ຂ້ອຍກໍດຶງເງິນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຊື່ອງເອົາໄວ້ນັ້ນອອກມາຈ່າຍແລະການຫຼິ້ນກໍ "ອາວະສານ"(game over). ລາວຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານ ວ່າຂ້ອຍຂີ້ຫຼັກຄວາມ. ຂ້ອຍຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານລາວຄືນວ່າລາວສລາດບໍ່ທັນຂ້ອຍ. ພວກເຮົາຍອກກັນ ຊື້ມືໃສ່ຊຶ້ງກັນແລະກັນ.

ທ່ານອາດຈະສັງເກດເຫັນໂລກທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ນີ້ບໍ່ແມ່ນສະຖານທີ່ສົມບູນແບບ. ແຕ່ມັນໄດ້ເປັນຈຸດເລີ້ມຕົ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງໂລກຊຶ່ງປາສຈາກຄວາມບາບ ແລະເປັນໂລກທີ່ໜ້າປະທັບໃຈໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຊົມຊືມຍິນດີ. ອາດາມແລະເອວາເລືອກເອົາການບໍ່ສົນໃຈປະຕິບັດຕາມພຣະດຳຮັດສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບການດຳເນີນຊີວິດ, ແລະຄວາມບາບໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ໂລກມະນຸດ. ອາດາມຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານເອວາ. ເອວາຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານໂຕຯງ. ອາດາມຍັງໄດ້ພະຍາຍາມຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານພຣະເຈົ້າ! ອາດາມແລະເອວາໄດ້ຫຼິ້ນເກມ "ຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານ".

ໂລກຂອງເຮົາຢູ່ໃນສະພາບສັບສົນຈຸ່ນວາຍ ດ້ວຍເຫດວ່າພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຄວາມບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຄວາມບາບມັກທຳລາຍລ້າງຜານສເມີໄປ. ສະພາບການຂອງພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຄົນອື່ນ, ແຕ່ວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງພວກເຮົາເອງ. ພວກເຮົາສົມຄວນທີ່ຈະຕ້ອງຊື້ມືໃສ່ຕົນເອງ(ຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານຕົວເຮົາເອງ - blame ourselves).

ພຣະຄັມພິກາວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄັມພິ

1. ປະຖົມມະການ3:1-7

1 ງເປັນສັດທີ່ຫລັກແຫລມກວ່າສັດທັງຫລາຍທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງໄວ້ ງໄດ້ຖາມຜູ້ຍິງວ່າ, “ແມ່ນແທ້ບໍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງທຳມບໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ໃນສວນນີ້?” 2 ຜູ້ຍິງນັ້ນຕອບວ່າ, “ໝາກໄມ້ທຸກຕົ້ນໃນສວນນີ້ ພວກເຮົາກິນໄດ້ 3 ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໝາກໄມ້ໃນຕົ້ນທີ່ຢູ່ກາງສວນນັ້ນ. ເພາະພຣະເຈົ້າບອກບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາກິນຫລືແມ່ນແຕ່ແຕະຕ້ອງເປັນເດັດຂາດ ຖ້າພວກເຮົາຂົນກິນ ພວກເຮົາຕ້ອງຕາຍ.” 4 ງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຕາຍດອກ. 5 ພຣະເຈົ້າເວົ້າເຊັ່ນນັ້ນກໍເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ດີວ່າເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ນັ້ນເຈົ້າຈະຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈົງກັບຈະຮູ້ການດີແລະການຊົ່ວເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ.” 6 ຜູ້ຍິງເຫັນວ່າໝາກໄມ້ໃນຕົ້ນນັ້ນຊ່າງງາມ ແລະເປັນໜ້າຢາກກິນອີ່ຫລີ ນອກນັ້ນາງຍັງຄິດວ່າຈະມີສະຕິປັນຍາອີກ ດັ່ງນັ້ນາງຈຶ່ງຕັດສິນ

ໃຈປິດເອົາໝາກໄມ້ແລ້ວກິນ ຄັນແລ້ວຈຶ່ງເອົາໝາກໄມ້ນັ້ນໃຫ້ຜົວນາງກິນນຳ. ⁷ຫລັງຈາກກິນໝາກໄມ້ແລ້ວ ໃນທັນໃດນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງ ແລະຮູ້ວ່າພວກຕົນກຳລັງເປື້ອນກາຍຢູ່ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງພາກັນ ເອົາໃບໄມ້ມາຫຍິບເຂົ້າກັນເຮັດເປັນເຄື່ອງນຸ່ງ.

ທຸກສິ່ງຜ່ານໄປຢ່າງດີຍອດຍັງມ ໂດຍສົມບູນແບບ! ໃນປະຖົມມະການ ບົດທີ 1-2, ແຕ່ມີໃຜຜູ້ນຶ່ງປາກົດຕົວຂຶ້ນ ໃນບົດທີ 3. ໂຕຮູປາກົດຕົວຂຶ້ນແລະໄດ້ຖືກສະແດງເປັນຕົວຄ່ອງແຄ້ວ"ຫຼັກແຫຼມ". ຄຳສັບພາສາເຮັບເຮີ ບໍ່ຈຳເປັນມີ ຄວາມໝາຍທາງບວກຫຼືທາງລົບ, ສະນັ້ນພວກເຮົາອາດຈະອັສຈັນໃຈວ່ານີ້ໝາຍເຖິງພຣະເອກຫຼືຕົວໂກງກັນແທ້? ໂຕຮູ ໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ຢູ່ໃນປະເພດສັດທີ່ບໍ່ສະອາດເພາະມັນເລືອຄານຢູ່ເທິງພື້ນດິນດ້ວຍທ້ອງຂອງມັນ. (ເບິ່ງ ລລວ 11:42).

ຂ້ອຍມັກເບິ່ງໜັງທີ່ດີມີສາຣະ, ດົນຕຣີປະກອບມັກບອກພວກເຮົາລ່ວງໜ້າວ່າສິ່ງທີ່ບໍ່ດີກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນ. ເມື່ອ ພວກເຮົາເບິ່ງໜັງ "Jaws"(ປາສລາມ), ທຸກຄັ້ງທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຕໍ່າເປັນຈັງຫວະໆ, ເຮົາຮູ້ວ່າປາສລາມກຳລັງຈະເລີ້ມໂຈມ ຕີ. ແຕ່ໃນສວນເອເດນ ໃນປະຖົມມະການບົດທີ 3, ເອວາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນໜັງ, ທັງບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງດົນຕຣີທີ່ໄດ້ເຕືອນວ່າມີ ຫຍັງກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນ. ເອວາບໍ່ໄດ້ຍິນຫຍັງໝົດ, ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຍ້ານຫຍັງເລີຍ. ລາວຄິດວ່າ...

ໂຕຮູເຈົ້າເລັດບົດຕາມລ້ຳໂດຍທັນທີທັນໃດ. ບໍ່ເສັງເວລາອາລັມພະບົດ. ຄຳເວົ້າແລກຂອງມັນສົມກັບສັນດານ ຂອງມັນ "ເລັຫຼ່ຽມ". ມັນຮູ້ດີວ່າ ອາດາມແລະເອວາສາມາດກິນໝາກໄມ້ຈາກທຸກຕົ້ນ ເວັ້ນແຕ່ຈາກຕົ້ນດຽວ(ເບິ່ງ ປຖກ 2:16-17). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທຳທ່າເປັນໄຮ້ດຽງສາ ໂຕຮູຖາມຄຳຖາມທີ່ເບິ່ງຄືວ່າມັນໄຮ້ດຽງສາ, ແຕ່ມັນມີເຈຕນາທີ່ ຮ້າຍກາດ. "ແມ່ນແທ້ບໍ່ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ໃນສວນນີ້?" ໂຕຮູມີຄວາມປາຖນາຢາກເອົາ ແນວຄິດລົງໃສ່ໃຈໃຈຂອງເອວາ. ມັນຕ້ອງການຢາກໃຫ້ລາວເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ປິດບັງສິ່ງສຳຄັນຈາກມະນຸດ ຄູ່ແລກ (ອາດາມ ແລະ ເອວາ).

ມະນຸດຄູ່ແລກໄດ້ທຳຄວາມບາບໂດຍການລົ້ມເຫຼວໃນການຮັກສາພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າ. "...ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຕົ້ນ ທີ່ໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວາມດີ ແລະຄວາມຊົ່ວ"(ປຖກ 2:17). ພຣະດຳຮັດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳລັບພວກ ເຮົາ ເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຢູ່ສະເລ່ຍ. ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງແມ່ນຍຶດພື້ນຢູ່ໃນພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງທີ່ມີ ຕໍ່ພວກເຮົາ. **ດັ່ງນັ້ນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເລືອກທີ່ຢູ່ພາຍນອກຂອບເຂດຂອງພຣະປະສົງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ແມ່ນຄວາມບາບ.** ພວກເຮົາມີປະສົບການຊີວິດຢ່າງເຕັມປຸ່ງມໃນເມື່ອພວກເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າເມື່ອໃດທີ່ ພວກເຮົາຫາກກ້າວອອກນອກ ຈາກການເຊື່ອຟັງແລະການວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ພວກເຮົາທຳບາບ. ພວກເຮົາປະເຊີນ ໜ້າກັບຜົນຮັບທີ່ຈະຕາມມາ. "ດ້ວຍວ່າຄຳຈ້າງຂອງຄວາມຜິດບາບຄືຄວາມຕາຍ"(ໂຣມ 6:23). ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະໄດ້ ເຫັນໃນອັນດັບຕໍ່ໄປ, ອາດາມ, ເອວາ, ແລະໂຕຮູ ຈະໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຜົນຮັບຈາກການກະທຳຂອງພວກເຮົາ ໂດຍ ການລະເມີດບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະບັນຊາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ງູໄດ້ນຳຄວາມສັບສົນມາສູ່ພຣະບັນຊາອັນງ່າຍໆ (ແຈ່ມແຈ້ງ) ຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍວິທີໃດ?

2. ປະຖົມມະການ 3:14-15

¹⁴ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກກູວ່າ:"ດ້ວຍເຫດວ່າມົງໄດ້ຫລອກລວງຜູ້ຍິງນັ້ນ ແມ່ນມົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄດ້ ຮັບການສາບແຊງໃນຈຳນວນສັດທັງປວງແຕ່ບັດນີ້ໄປ ມົງຈະລິເລືອໄປດ້ວຍທ້ອງແລະຈະກິນຂີ້ດິນເປັນອາ ຫານ. ¹⁵ມົງກັບຜູ້ຍິງຈະຕ້ອງກຽດຊັງກັນ ມະນຸດແລະຈະຕ້ອງເປັນສັດຕູກັນມະນຸດຈະພະຍາຍາມຢູ່ບທົວ ມົງໃຫ້ແຕກແລະມົງກໍຈະພະຍາຍາມຕອດສິ້ນໜ່ອງຂອງລາວ."

ເວົ້າເຮືອງການສັບສົນ! ນີ້ວມີຊີ້ໃສ່ກັນ ການກ່າວຫາຕ່າງກັນໄປ. ອາດາມກ່າວຫາເອວາສໍາລັບຄວາມບາບຂອງ ພວກເຂົາເຈົ້າ. ອາດາມຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຊົມອບເອວາໃຫ້ແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນ (ເບິ່ງ ປຖກ 3:12). ເອວາຕໍ່ວ່າຕໍ່ຂານ ໂຕງທີ່ຫຼອກລວງນາງ (ເບິ່ງ ປຖກ 3:13).

ຄວາມບາບໄດ້ເຂົ້າມາຄອບງໍາໂລກອັນສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າເສັງແລ້ວ. ຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ກັບມະນຸດໄດ້ປ່ຽນໄປແລ້ວ. ຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງອາດາມແລະພັລຍາຂອງລາວໄດ້ປ່ຽນໄປ. ຄວາມສັມພັນລະ ຫວ່າງເອວາແລະສາມີຂອງນາງໄດ້ປ່ຽນໄປເໝືອນກັນ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄດ້ປ່ຽນໄປແລ້ວ! ແລະໃນທຸກເວລາ, ຊາຕານ ຮູ້ວ່າມັນໄດ້ສໍາເຣັດເປົ້າຫມາຍຂອງມັນຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຕ້ຕອບດ້ວຍຄໍາສັ່ງສາບແຂ່ງຕໍ່ໂຕງ. ພວກ ເຮົາບໍ່ພົບເຫັນການໂຖ່ຖອນແນວໃດໃນຄໍາກ່າວຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຊາຕານ (ໂຕງ). ພຽງແຕ່ການຕັດສິນທີ່ຄອຍຖ້າຜູ້ທີ່ມີ "ເລັ່ງຫຼຸ່ມຫຼອກລວງ" ໃຫ້ມະນຸດຊາດເຂົ້າໃນການທົດລອງສູ່ຄວາມບາບ. ຫຼາຍຄົນຄິດໄຕ່ຕອງເຖິງຂໍ້ທີ 15 ວ່າເປັນຄໍາ ທໍານວາຍທໍາອິດໃນພຣະຄໍາພີ. ລູກຫລານຂອງເອວາຈະສົ່ງຜົນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຕໍ່ຊີວິດຊາຕານ (ໂຕງ). ອົງພຣະເຢຊູ ຈະຊົງກະທໍາການລົງໂທດສຸດຍອດໃຫ້ແກ່ຊາຕານ.

ພຣະຄໍາພີຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້ນໍາມາໃຊ້ກັບພຣະກິດຕິຄຸນແນວໃດ?

3. ປະຖົມມະການ 3:16-19

16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຜູ້ຍິງນັ້ນວ່າ: "ເຮົາຈະເພີ່ມຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເວລາຖືພາແລະຈະໃຫ້ເຈົ້າ ອອກລູກດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດ ເຖິງປານນັ້ນເຈົ້າກໍຍັງຢາກໄດ້ຜົວຢູ່ແລະຜົວນັ້ນຈະເປັນນາຍປົກຄອງເຈົ້າ." 17 ຄັນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວກັບອາດາມວ່າ: "ເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງເມັ່ງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າກິນໝາກໄມ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ ຫ້າມຍ້ອນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ກະທໍາມານັ້ນຂໍ້ດີນຈະຖືກສາບແຂ່ງ, ກ່ອນຈະໄດ້ອາຫານມາລ້ຽງຊີບເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດ ວຽກຢ່າງໜັກ: ຊຸດດິນຟັນໄມ້ຈົນໜ້າແຫລ້ໜ້າກໍຕລອດຊີວິດຂອງເຈົ້າ. 18 ຕົ້ນໄມ້ແລະພືດຕ່າງໆທີ່ມີໜາມຈະ ເກີດຂຶ້ນສໍາລັບເຈົ້າ, ແລະເຈົ້າຈະກິນພືດນັ້ນເປັນອາຫານ. 19 ເຈົ້າຈະຕ້ອງຫາລ້ຽງຊີບດ້ວຍເຫືອໂຫລໄຄຍ້ອຍ ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສິ້ນຊີວິດກັບຄືນໄປສູ່ດິນບ່ອນທີ່ເຈົ້າມາ. ເຈົ້າມາແຕ່ດິນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງກັບໄປເປັນດິນອີກ."

ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສາບແຂ່ງຊາຕານແລະພື້ນແຜ່ນດິນ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສາບແຂ່ງມະນຸດຊາຍແລະຍິງ. ຈົງຢູ່, ພຣະອົງໄດ້ຊົງລົງໂທດພວກເຂົາ(ມະນຸດ), ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສາບແຂ່ງພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງຖືກປະ ໄວ້ຊຶ່ງຄວາມຫວັງແລະພຣະພອນ. ການລົງໂທດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນວາງໄວ້ແກ່ເອວາແມ່ນສອງເທົ່າຕົວດັ່ງນີ້:

- **ຄວາມເຈັບປວດໃນລະຍະການອອກລູກຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.** ເມື່ອເວລາທີ່ພັລຍາຂອງຂ້ອຍໄດ້ອອກ ລູກຊາຍທັງສອງຄົນ, ຂ້ອຍກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບລາວ. ການເຈັບທ້ອງອອກລູກເປັນສິ່ງທີ່ຍາກ, ທັງໆທີ່ມີຢາບັນເທົາ ຄວາມເຈັບປວດ.
- **ຄວາມປາຖນາຂອງເອວາຈະແມ່ນສໍາລັບສາມີຂອງລາວ, ແລະ "ຜົວນັ້ນຈະເປັນນາຍປົກຄອງເຈົ້າ".** ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ນີ້ອາດຈະໝາຍຄວາມວ່າຄວາມປາຖນາທາງເພດຂອງນາງຈະເອົາຊະນະນາງໄດ້ ເຖິງວ່າຈະມີອາ ການເຈັບປວດຈາກການອອກລູກກໍຕາມ. ມັນຄືຈະມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າ ວ່າຄວາມບໍ່ສາມາດທີ່ຈະມີອໍາ ນາດເໜືອ ຫຼືຄວບຄຸມສາມີຂອງນາງນັ້ນ ຈະເປັນສິ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມອຸກອັ່ງໃຈຂອງລາວ ອາດາມຈະເປັນຜູ້ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ນໍາ(ຫົວໜ້າ)ໃນຄອບຄົວ, ປະຕິບັດການນໍາພາຄອບຄົວຢູ່ເໜືອນາງ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ສາມີແລະພັລຍາຈຶ່ງໄດ້ຖືກ(ຂັງໄວ້)ໃນການຕໍ່ສູ້ ເພື່ອການຄວບຄຸມມາຕລອດ(ບໍ່ມີໃຜຍອມກັນ).

ອາດາມກໍບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນຈາກການລົງໂທດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສົ່ງໃຫ້ລາວຕົກຢູ່ໃນຄວາມຂັດແຍງ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮ່ວມມື, ກັບພື້ນແຜ່ນດິນ. ຄວາມສະດວກສະບາຍຢູ່ໃນສວນອັນອຸດົມສົມບູນດ້ວຍໝາກໄມ້ໄດ້ອັນຕະຫານຫາຍໄປ. ກົງກັນຂ້າມ, ທີ່ດິນຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມລະມັດລະວັງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ສເມີ. ມັນຈະເຕັມໄປດ້ວຍ "ພຶດຕ່າງໆທີ່ມີໝາກ" ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທຳການໜັກແລະເຈັບປວດ. ລາວຈະມີຢູ່ມີກິນ, ແຕ່ຈະບໍ່ເປັນການງ່າຍດາຍ. ພວກເຮົາມີປະສົບການຂະນະນີ້ແມ່ນຍ້ອນຜົນຮັບຂອງຄວາມບາບ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ອະພິຍາຍໄປແລ້ວກໍຕາມ. **ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຢູ່ໃນຄວາມສັບສົນທີ່ພວກເຮົາຢູ່ນີ້?** ພວກເຮົາຢູ່ໃນສະພາບນີ້ຍ້ອນຄວາມບາບ. ໃນເມື່ອອາດາມແລະເອວາໄດ້ເຮັດບາບ ລູກຫຼານຂອງມະນຸດຄູ່ແລກ ໄດ້ປ່ຽນແປງຕລອດໄປ. ດຽວນີ້, ພວກເຮົາທັງຫຼາຍເກີດຂຶ້ນມາດ້ວຍທັມມະຊາດຂອງບາບ. ທັມມະຊາດບາບນັ້ນພາໃຫ້ພວກເຮົາເລືອກເອົາຄວາມບາບໂດຍທັມມະຊາດ; ມັນເປັນຜູ້ທີ່ພວກເຮົາເປັນ (ຄົນບາບ).

ພວກເຮົາເປັນຄົນບາບທີ່ຕ້ອງການທັມຊາດອັນໃໝ່; ຕ້ອງການຫົວໃຈດວງໃໝ່ ຫົວໃຈທີ່ເລືອກເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແລະເລືອກເອົາວິຖີທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາຍັງມີຄຳຕອບຕໍ່ບັນຫາຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກເຮົາແລະພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງປ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຊ່ວຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້ນີ້. ເຖິງແມ່ນວ່າຊາຕານໄດ້ເລືອກເຂົ້າໄປໃນສວນເອເດນແລະເຮັດໃຫ້ອາດາມແລະເອວາຫຼົງກົນຫຼົງທາງ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຟ່າຍແພ້. ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້, ພຣະອົງຊົງໄດ້ມີແຜນການທີ່ຈະໂຕ້ຕອບຕໍ່ຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາ.

ຜົນຮັບຂອງຄວາມບາບທີ່ຕາມມາທຳໃຫ້ຊີວິດຂອງທ່ານ ຍາກລຳບາກຍິ່ງຂຶ້ນດ້ວຍວິທີໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມສັບສົນເພາະພວກເຮົາເລືອກທຳຄວາມບາບ ແທນທີ່ຈະເລືອກເອົາການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາສາມາດຊີ້ນິ້ວມື, ຫຼືພວກເຮົາສາມາດຊີ້ທາຄຳຕອບຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົ່ງທ່ອງຈຳພຣະຄຳ 1 ໂຍຮັນ 1:9** ຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາສາມາດຖືກໃຫ້ອະພິຍາຍໄດ້ ຖ້າວ່າພວກເຮົາສາລະພາບບາບນັ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງທ່ອງຈຳ 1 ໂຍຮັນ 1:9 ເພື່ອເປັນສັນຍາແລະບໍ່ເກີດຂອງຄວາມໝຸນໃຈໃນຂະນະທີ່ທ່ານສາລະພາບບາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ: "ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍສາລະພາບຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງຊົງສັດຊື່ແລະທ່ຽງທັມ ຈະຊົງໂຜດຍົກບາບຂອງພວກເຮົາແລະຈະຊົງໂຜດຊຳຮະລ້າງເຮົາທັງຫລາຍຈາກການອະທັມໝົດສິ້ນ".
- **ຈົ່ງສແວງທາການໃຫ້ອະພິຍາຍ.** ຖ້າຄວາມບາບຂອງທ່ານກ່ຽວຂ້ອງກັບໃຜຜູ້ນຶ່ງ, ຈົ່ງຂໍອະພິຍາຍໂທດຈາກຜູ້ນັ້ນ. ສແວງທາການປ່ຽນແປງພາກສ່ວນຂອງທ່ານທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດ ຫຼື ເປັນການທຳລາຍຄວາມສັມພັນຂອງທ່ານແລະຄົນອື່ນ.
- **ຈົ່ງຫຼີກລ້ຽງຄວາມບາບ.** ຖ້າຫາກວ່າຄວາມບາບບາງຢ່າງຂອງທ່ານມີການຕໍ່ສູ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສຳລັບທ່ານ, ຈົ່ງຊອກຫາເຫດຜົນຕົ້ນຕໍວ່າແມ່ນຫຍັງພາໃຫ້ທ່ານຍອມຕໍ່ການທົດລອງນັ້ນຢ່າງງ່າຍດາຍ. ຈົ່ງວາງແຜນກຳຈັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ອອກຈາກຊີວິດຂອງທ່ານ. ຖ້າມີຜູ້ໃດໜູນໃຈຫຼືເຮັດໃຫ້ທ່ານທຳບາບ, ຈົ່ງຢຸດຮ່ວມກັບຄົນນັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງສວັນໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ, ແຕ່ມະນຸດ(ພວກເຮົາ)ໄດ້ທຳລາຍສິ່ງນັ້ນ. ຈົ່ງຊົມຊົມຍິນດີວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະເມດຕາກະຣຸນາປານີ, ແລະຊົງມີແຜນການທີ່ຈະໄຖ່ຖອນພວກເຮົາ!

ອຸປຸຸມໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ SSK